

מת (חיפה) 57182-12-25 - מדינת ישראל נ' עופר גזמאוי

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 57182-12-25 מדינת ישראל נ' גזמאוי(עציר)
תיק חיצוני: 558180/2025

לפני כבוד השופט בוריס שרמן

המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ

נגד

המשיב עופר גזמאוי ע"י ב"כ עו"ד יגאל טרובמן מטעם
הסניגוריה הציבורית

החלטה

המתלוננת בעבירת אלימות במשפחה מספרת לרופא כי אינה בטוחה שהאלימות עליה התלוננה אירעה במציאות. האם במצב דברים זה קיימות ראיות לכאורה בעוצמה המצדיקה שלילת חירותו של המשיב?

1. במועד הרלבנטי המשיב והמתלוננת היו ידועים בציבור והתגוררו ביחד. ביום 15/12/25 במהלך יכוח שהתפתח בין השניים המשיב הניף לעבר המתלוננת בקבוק יין ואיים לפגוע בה באמצעותו, לרצוח אותה ו"לקבור אותה חיה". לאחר שהמתלוננת התקשרה למוקד 100, המשיב אחז בשערות ראשה, בעט בחוזקה בחזה שלה ויצא מהדירה. המתלוננת פנתה לקבלת טיפול רפואי ונגרמו לה סימני אודם בחזה.

למשיב יוחסו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה - בן זוג, בניגוד לסעיף 382(ג) + 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), ואיומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

2. לטענת ב"כ המשיב, בנסיבות העניין אין די בגרסת המתלוננת עליה מבוסס כתב האישום כדי להקים ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. לפי התעודה הרפואית מיום האירוע, לא אובחן ממצא חבלתי בחזה של המתלוננת. באשר לאודם הנראה בתמונה שצולמה ע"י הסיירת בזירת האירוע, המתלוננת אישרה שהיא סובלת מפטריית שמש ולכן לא ניתן ללמוד מהתמונה על קיומה של חבלה. לפי תעודה רפואית מאוחרת יותר, המתלוננת סובלת מסכיזופרניה ולאור דבריה בפני

פסיכיאטר שבדק אותה לא ניתן לשלול שהמציאה את כל האירוע עליו התלוננה או דמינה אותו. במצב דברים זה נטען כי לא ניתן להגביל את חירותו לשל המשיב ויש להורות על שחרורו בתנאים שיכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר עמה.

3. ב"כ המבקשת הגיש לעיוני את תיק החקירה וטען כי מהתמונות של החבלה ניתן ללמוד שמדובר במכה ולא פטריית שמש. עוד הפנה לעברו הפלילי המכביד של המשיב ולבקשת המעצר לפיה העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר מובהקת שעניינה מסוכנות לשלום וביטחון המתלוננת וכן "חזקת מסוכנות" סטטוטורית.

דיון והכרעה

4. אזכיר את מושכלות היסוד. "במסגרת בחינת מכלול הראיות בתיק, מורה ההלכה הפסוקה כי, ככלל, יש לבחון את קיומן של ראיות לכאורה, בשלב זה של ההליך, על פי מבחן "אם נאמין". על פי מבחן זה, בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה, על בית המשפט לשאול עצמו אם בהינתן שיאמין לראיות התביעה כפי שהן מובאות בפניו, יהיה בהן כדי להביא למסקנה שהנאשם ביצע את המיוחס לו... לכלל האמור יש חריג המתייחס לנסיבות בהן בית המשפט מוצא בראיות, כבר בשלב הבדיקה לכאורה, סתירות ופרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה" (כב' השופט י. כשר בבש"פ 4496/24 פלוני נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 21/7/24, פסקה 27). כמו כן, "שאלת אמינות המתלונן, והאפשרות כי הוא פיברק את כל האירוע על מנת לפגוע בבנו העורר 1, היא נושא אשר במובהק יש לבחון בתיק העיקרי, ולא במסגרת הדיון בראיות לכאורה. כך, בהעדר ראיות ברורות לכך שמדובר בבדיה, ובהעדר סתירות גלויות בחומרי החקירה שביכולתן להציג את גרסתה של המדינה כמשוללת יסוד" (כב' השופט ע. גרוסקופף בעמ"ז 24445-08-24, 27825-08-24 פלוני נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 27/8/24, פסקה 6)).

5. לאחר עיון בכלל הראיות בתיק החקירה סבורני כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, אם כי קיים כרסום מסוים עוצמתן. עדיין, עוצמת הראיות לכאורה בהחלט מצדיקה שלילת חירותו של המשיב.

אפתח בכך, שכבר בתחילת פגישתה עם הסייר שהגיע למקום (ראה סרטון מצלמת גוף של הסייר) המתלוננת מסרה את עיקרי הדברים המופיעים בכתב האישום. בהמשך המתלוננת מסרה 3 הודעות. בהודעתה במקום האירוע (הודעה 2) היא פירטה את האיומים והאלימות המתוארים בכתב האישום. על כך חזרה בהודעה שנגבתה בתחנת משטרה בהמשך אותו יום (הודעה 5). בהודעה נוספת כעבור יומיים (הודעה 8) שעסקה בבירור חשדות אחרים (שלא קיבלו ביטוי בכתב האישום) המתלוננת חזרה על תיאור האלימות. גם לפי דו"ח מד"א (מסמך לג) נמסר ע"י המתלוננת תיאור כללי תואם, וכך גם בקבלה במיון בית החולים בני ציון (מסמך כו). על כך יש להוסיף את הקלטת השיחה למוקד 100 בה נשמעת המתלוננת מתארת את האיומים של המשיב. לפי עובדות כתב האישום השיחה התרחשה לאחר שהמשיב איים על המתלוננת ולפני שתקף אותה. ואכן, בשיחה נשמעת המתלוננת מספרת על הנפת בקבוק היין ועל איומים מילויים, ולא מתארת תקיפה פיזית. לא מצאתי סתירות משמעותיות באמרותיה

של המתלוננת.

אני מוכן להניח שמעיון בתמונות של אזור הפגיעה לא ניתן לקבוע באופן חד משמעי מהו מקור האודם שנראה בהן. אלא שהדבר לא מלמד על כך שלא הופעלה אלימות כלפי המתלוננת או שהמתלוננת של דתה את האירוע. לפי דו"ח מד"א "נצפה קושי קל בנשימה". הדבר תואם את תלונתה של המתלוננת כי "חשה כאבים בצלעות ומתקשה לנשום". (הטענה כי במיון לא נמצא שום ממצא חבלתי לא מדויקת, שכן בתעודת השחרור נרשם כי לא אובחן ממצא חריג המצריך טיפול במיון). המשיב עצמו אישר קיומו של ויכוח במהלכו הרים בקבוק יין לעבר המתלוננת (ראה בין היתר דבריו לסייר המתועדים במצלמת גוף בה הוא מדגים תנועה של הנפה), אולם הכחיש את האיומים ואת התקיפה הפיזית של המתלוננת.

6. ביום 24/12/25 המתלוננת נבדקה ע"י פסיכיאטר שציין בסיכום ביקור: "בפגישתנו מוסרת כי קולות בראשה אמרו לה שהוא בוגד ושהרביץ לה ושתפנה למשטרה. כעת מבולבלת האם אכן הדברים קרו... לא בטוחה שלא הזתה הכל". אמירה זו אומנם פוגמת במידה מסוימת בעוצמת הראיות, אך לא שוללת קיומו של סיכוי סביר להרשעה. בשים לב לראיות הקיימות לחובת המשיב, איני סבור כי מדובר בכרסום שעוצמתו משמעותית. אזכיר שוב, עצם הוויכוח והנפת הבקבוק אינם במחלוקת. המתלוננת יצרה קשר עם מוקד 100 "בזמן אמת". היא חזרה על גרסתה פעמים רבות ולא נמצאו בה סתירות ממשיות. גם האמרה בפני הפסיכיאטר אינה חד משמעית ("מבולבלת... לא בטוחה"). הדברים יתבררו בהליך העיקרי ואין בהם כדי לשלול קיומן של ראיות לכאורה בשלב הדיוני הנוכחי.

7. לעניין עילת המעצר אין לי אלא לקבוע כי מתקיימת מסוכנות גבוהה של המשיב למתלוננת ולציבור בכללותו, וכן קיים סיכון גבוה להפרת התנאים המגבילים במקרה של שחרור או מעצר בפיקוח אלקטרוני. מעבר לקיומה של מסוכנות הסטוטורית הנובעת מטיב ומהות המעשים המיוחסים למשיב, לחובתו נזקף עברו הפלילי המכביד. לחובת המשיב הרשעות רבות בעבירות אלימות ואיומים. בין היתר, המשיב הורשע ביום 25/7/24 במספר עבירות אלימות כלפי המתלוננת. עוד הורשע המשיב בעבירות סמים, אלימות חמורה, עבירות איומים רבות ואלימות כלפי בת זוגו הקודמת. לא היה במאסרים בפועל שהוטלו על המשיב ומאסר מותנה התלוי נגדו כדי להרתיעו. בנוסף לחובת המשיב הרשעות רבות בעבירות של הפרת הוראה חוקית והפרת צו הנועד להגן על שלומו של אדם. לא בכדי מסרה המתלוננת כי היא חוששת מאד מהמשיב. גם אינדיקציות העולות מתיק החקירה, לרבות חוו"ד פסיכיאטרית, לפיהן המשיב לא נוטל את הטיפול התרופתי לו הוא זקוק מזה למעלה משנה, לא תורמות להפגת המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

8. המשיב לא הציע חלופה ממשית אלא ביקש להסתפק בהרחקתו מהמתלוננת. גם בהינתן הכרסום בראיות לכאורה עליו הצביע ב"כ המשיב, בשל המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב והחשש המבוסס להפרת התנאים המגבילים לא ניתן לאמץ את הצעתו.

9. במצב דברים זה אין מנוס ממעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו וכך אני מורה.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ו, 11 ינואר 2026,
במעמד הצדדים.